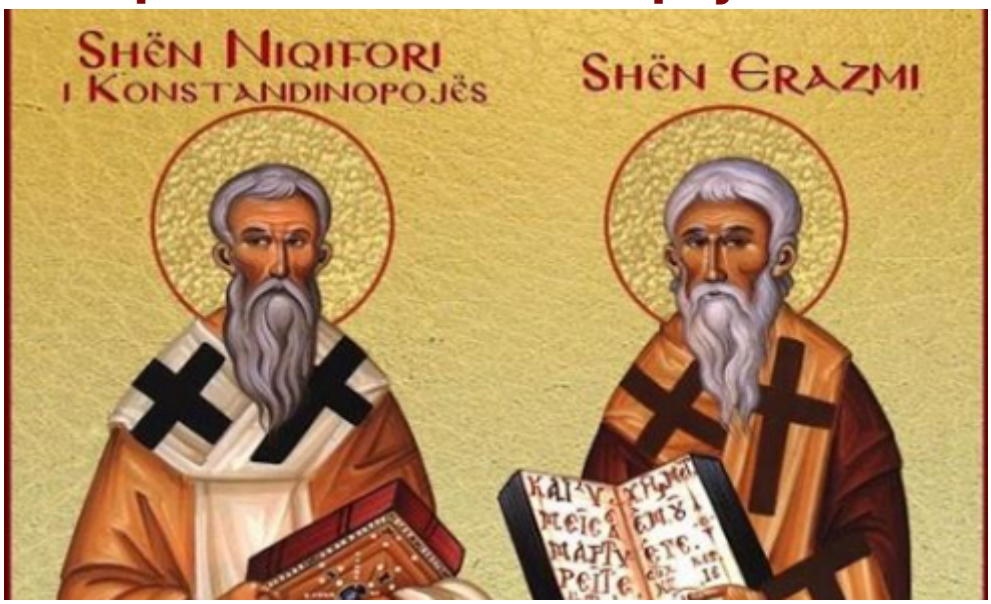
02/06/2020

Oshënar Niqifori i Konstandinopojës

E martë, 2 qershor 2020 – Shenjtori i Ditës.

Oshënar Niqifori i Konstandinopojës. Hierodëshmor Erazmi në Ohër. Dëshmor Leandri.

– Oshënar Niqifori i Konstandinopojës. –

Patriark i Konstandinopojës, lindi në vitin 758 kur mbreti i Konstandinopojës ishte ikonoklasti Kopronim. Prindërit e tij, Theodhori dhe Evdhoqia, ishin fisnikë të njohur, sepse babai i tij ishte regjistrues dhe noter i dekreteve dhe i urdhrave të mbretit. Pasi u zbulua se ai u falej ikonave të shenjta, e torturuan, e rrahën dhe e internuan në qytetin Milasa.

Pasi u kthye nga internimi, vazhdoi të mos i bindej urdhëresave të paligjshme e të padrejta të mbretit. Për herë të dytë u internua në Nikea ku vdiq pas 6 vjet internimi. Djali i Theodhorit, Niqifori, lindi dhe u rrit brenda një fryme orthodhokse. Që në moshë të vogël filloi të mësojë Shkrimet e Shenjta dhe u bë sekretar i oborrit mbretëror. Më pas, duke i konsideruar gjërat e botës si të kota dhe pa vlerë, u largua nga Konstandinopoja dhe shkoi në Propondidha. Atje, duke qenë vetëm me Perëndinë, lutej dhe ushtrohej në jetën e tij shpirtërore.

Meqenëse Patriarku i Konstandinopojës, Tarasi i Madh, vdiq, mbreti i atëhershëm iu lut dhe e bindi shën Niqiforin të bëhet patriark i Konstandinopojës të Dielën e Pashkës të vitit 806. Për 9 vjet me radhë shën Niqifori e udhëhoqi grigjën e tij si një

bari i mirë. Por, pas vdekjes së mbretit, fronin e trashëgoi i biri i tij Stavragi, i cili mbretëroi vetëm dy muaj. Mbretëria kalon një gjendje të paqëndrueshme. Pas tij vijojnë edhe dy mbretëri të tjera, e Mihail Kuropalatit dhe e Leonit V, i cili e mori me dhunë fronin dhe në vitin 813 u bë mbret i Konstandinopojës.

Ky ishte dhe nxitësi i luftës kundër ikonave të shenjta dhe i besimit. Është e pamundur që të dalë dikush dhe të përshkruajë fjalët dhe argumentet që shën Niqifori i tha mbretit për nderimin e ikonave të shenjta. I zemëruar, mbreti e shpronësoi shenjtin, e internoi dhe e burgosi, duke urdhëruar që të mos komunikojë me asnjë. Kështu jetoi ky luftëtar i guximshëm i besimit, duke pësuar dhe duke vajtuar në internim për 13 vjet me radhë.

Në moshën 70-vjeçare, i munduar nga vuajtjet shumëvjeçare, ai dorëzoi shpirtin e tij të shenjtë në duart e Perëndisë.

– Hieromartiri Erazmi i Ohrit –

Shën Erazmi bënte një jetë asketike në epokën e Dioklecianit. Ai arriti në një shkallë të lartë shpirtërore saqë u denjësua për Hirin hyjnor. Ushqehej nga korbat, si profeti Ilia (20 korrik). Rrezatimi i Hirit e bëri të zgjidhej episkop, pa dëshirën e tij. Nuk kaloi shumë dhe, i nxitur nga frymëzimi hyjnor, përqafoi jetën hierapostolike dhe shkoi në krahina të ndryshme për të shpallur Ungjillin, si me fjalë ashtu edhe me anë të fuqisë së mrekullive. Kur mbërriti në Ohër, ai ngjalli një fëmijë dhe atin, të cilët u bënë të krishterë. Rrëzoi përtokë idhujt dhe, në vetëm shtatë ditë, arriti të kthente ne besim mbarë popullin.

Maksimiani, në këtë kohë, ishte duke kaluar për në Hermopolis dhe i raportuan se një i krishterë që kishte mbërritur nga Antiokia, kishte përmbysur idhujt dhe kishte kthyer në Krishterim një numër të madh njerëzish.

Erazmin e sollën para perandorit, e rrahën dhe e morën në pyetje. Kur shenjtori i pyeti se cilin perëndi kërkonin që t'i falej, Maksimiani e çoi në tempullin e Zeusit dhe i tregoi një statujë të madhe prej bronzi. Sapo Erazmi i hodhi statujës një vështrim kërcënues, ajo u thërrmua dhe prej saj doli një dragua i frikshëm. Të tmerruar, një numër i madh paganësh – thuhet se ishin 20.000 – u kthyen në besim. Ushtarët i vranë të gjithë, pa mëshirë.

Shenjtorit i veshën një këmishë bronzi të nxehur në zjarr, për ta torturuar, por hiri i Perëndisë e ndihmoi ta duronte sikur të ishte një rrobë e freskët dhe e lehtë. Në vazhdim, kryeengjëlli Mihail e çliroi nga burgu dhe e çoi në Formi të Kampanjas, ku shpalli Lajmin e Mirë me të njëjtat rezultate.

Kur erdhi koha për ta lënë këtë botë, shën Erazmi u kthye drej Lindjes dhe e luti tri

herë Zotin që t’u falte ndjesën e mëkateve të gjithë atyre që, në të ardhmen, do të kremtonin kujtimin e tij. Pastaj një kurorë e shkëlqyeshme zbriti prej qiellit dhe një kor i madh shenjtorësh erdhi dhe qëndroi para tij për ta çuar në oborrin qiellor.
Kisha Orthodhokse Autoqefale e Shqipërisë/facebook